

Zamyslenia po 3. nedeli po Veľkej noci – 22. apríla 2018

Piatok 27. apríla 2018

Piesne: ES č. 229, 331

Text: Mt 26, 30 – 35

„30Potom zaspievali pieseň a vyšli na vrch Olivový. 31Vtedy im povedal Ježiš: Vy všetci sa pohoršíte na mne tejto noci, lebo je napísané: Budem biť pastiera a rozprchnu sa ovce stáda. 32Ale po svojom vzkriesení predídem vás do Galiley. 33Odpovedal Mu Peter: Ak sa všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším. 34Ježiš mu riekol: Veru, ti hovorím, že tejto noci, skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš. 35Odpovedal Mu Peter: A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem. Podobne hovorili aj všetci učeníci.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pán Ježiš vedel, že sa približuje deň Jeho utrpenia, a preto sa snažil učeníkov pripraviť na túto udalosť. Jeho najbližší učeníci Peter, Ján a Jakub podľa všetkého boli tí, ktorí túto udalosť mali pochopiť najskôr a najlepšie. Keď išlo o Petra, bol skutočne ako najstarší považovaný za ich smelého vodcu. Aj prečítané slová dnešného textu to prezrádzajú. Ale či skutočne Peter bol hrdinom tak, ako o sebe prezrádza? Či sa naozaj nebojácne postaví na stranu Pána Ježiša? Podľa jeho slov je hotový urobiť všetko pre Ježiša. Je si istý vo všetkom – je odhodlaný nasledovať svojho Pána. Podľa jeho slov je odhodlaný za svojho Pána aj umrieť. Síce je pravda, že bol smelý a tasil i meč, udrel ním veľkňazovho sluhu, odťal mu ucho, teda sa postavil na obranu svojho Pána v olivovej záhrade... Týmto skutkom dokázal, že miluje svojho Pána a je ochotný urobiť všetko pre Jeho ochranu. Ale či naozaj urobí všetko na obranu Ježiša? Zdá sa, že ako zemský hrdina by bol ochotný v danej situácii urobiť všetko. Nerozmýšľa, ale vo svojej temperamentnosti koná zrejme v určitom afekte. Ale keď prišlo skutočne do tuhého, keď bol Pán Ježiš zajatý, ohrozený a rovnako aj život všetkých učeníkov, vtedy Peter pociťuje strach. Z toho smelého, výbušného a nebojácneho Petra sa stáva akýsi malý, nesmelý či zbabelý Peter, ktorý už zapiera svojho Pána. Ježišova predpoveď sa splnila. I napriek tomu, čo povedal Peter: „Ak sa všetci pohoršia na Tebe, ja sa nikdy nepohorším... A čo by som aj umrieť mal s Tebou, nikdy Ťa nezapriem. Podobne hovorili aj všetci učeníci.“ Ježiš hovorí: Veru, ti hovorím, že tejto noci, skôr, ako kohút zaspieva, tri razy ma zaprieš (Mt 26, 69 – 75). Tak sa i stalo. Keď ide o otázky viery a nasledovania Krista, podobne aj my často mnoho sľubujeme a sľub nedodržíme. Zlyháme, padáme a to preto, lebo sme slabí, zemskí ľudia. Peter horko zaplakal, uvedomil si svoj pád. Z toho činil úprimné pokánie a Pán

mu odpustil jeho hriech. Táto milosť nášho Pána je daná aj nám. Preto číňme pokánie z našich hriechov a povstávajme v novote nášho života. Amen.

Modlitba:

Nebeský náš Otče, ďakujeme Ti za milosť a lásku, ktorú si nám daroval vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi. Dal si nám Ho za nášho Pána a Spasiteľa, ktorý aj nám odpúšťa všetky naše hriechy, pády a prestúpenia. Pane náš, ako si odpustil hriechy Petrovi, prosíme pre Tvoju milosť, odpusť aj nám. I napriek nášmu pádu vieme, že ak činíme pokánie, Ty nám zo svojej milosti odpúšťaš naše hriechy a viny. Ďakujeme Ti za túto milosť a prosíme Ťa, Duchom Svätým posilni našu vieru. Amen.

Mgr. Ondrej Marčok, zborový farár v Cirkevnom zbore Slovenskej evanjelickej a. v. cirkvi v Srbsku, Kysáč